

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 i art. 7 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, które dopuszcza, aby termin przedawnienia roszczenia konsumenta był krótszy niż dwa lata od dostawy towaru, jeżeli owo państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w drugim z tych przepisów rzeczony dyrektywy, a sprzedawca i konsument uzgodnili okres odpowiedzialności sprzedawcy za dany towar używany krótszy niż dwa lata, a konkretnie jeden rok.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-151/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Artykuł 14 ust. 1 lit. c) — Zwolnienie produktów energetycznych wykorzystywanych jako paliwo do celów żeglugi na wodach terytorialnych Unii i do wytwarzania energii elektrycznej na pokładzie statku — Paliwo wykorzystywane przez statek do żeglugi z miejsca budowy statku do portu w innym państwie członkowskim, w celu podjęcia tam pierwszego ładunku handlowego]

(2017/C 293/10)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sentencja

- 1) Artykuł 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w tym przepisie zwolnienie ma zastosowanie do paliwa wykorzystanego do przemieszczenia statku bez ładunku z portu w jednym państwie członkowskim, w danym przypadku portu budowy tego statku, do portu w innym państwie członkowskim, w celu dokonania załadunku towarów, które mają być następnie przewiezione do portu w trzecim państwie członkowskim.
- 2) Artykuł 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego, takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, wyłączających zastosowanie przewidzianego w tym przepisie zwolnienia z tego powodu, że zaopatrzenie statku w produkty energetyczne nastąpiło bez spełnienia określonych w tych przepisach wymogów formalnych, mimo że to zaopatrzenie jest zgodne ze wszystkimi przesłankami zastosowania określonymi w tym przepisie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.